

înviere

M Horlaci

fericirea pe care o cauți
un zbucium interminabil
prizonier
printre file pătate cu lacrimi de mamă
urmărind la capăt de poezie
acelasi fir stăpânit de o copilă
cu ochi albastri
parcă ar fi sora unui înger
rebel neîmpărtășit
din ceata răzvrătiților
ca un samaritean fără Ierusalim
sau un levit lipsit de cortul întâlnirii
ne rătăcim în privirea lui
cum dispare
cu părul blond
după soarele tău
al tuturor
din fiecare piept țâsneste o rază
pe care copila o mângâie
cu tinerețea ei pură
mai albă
si gingasă precum crinul
lăsat de îngerul blond la plecare

o clipă
imortalizată
în noi
spre învierea cuvântului